U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **J. P.**, zast. J. P., proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 8. 2011, č. j. 9 Ca 387/2009 - 71,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze napadl J. P., nar. X, rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2009, č. j. 078985/2009/KUSK, a žalobce rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2009, č. j. 088250/2009/KUSK. Posledně uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Kladna, odboru výstavby ze dne 16. 4. 2009, č. j. 1074/09/Če/330, jímž byla žalobci zamítnuta změna stavby před dokončením spočívající v upuštění od umístění mříží sněholamů ze soustavy Bramac do skladby střešní krytiny ve směru k sousední nemovitosti na pozemku parc. č. 841 v k. ú. Dubí u Kladna. V žalobě požádali žalobce a J. P., nar. X, o osvobození od soudního poplatku, neboť bude požadována náhrada škody způsobená při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím.

Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 8. 7. 2009, č. j. 44 Ca 64/2009 – 8, ve znění opravného usnesení ze dne 24. 9. 2009, č. j. 44 Ca 96/2009 – 6, byla žaloba v části směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2009, č. j. 088250/2009/KUSK, vyloučena k samostatnému řízení a rozhodnutí pod sp. zn. 44 Ca 96/2009.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 26. 10. 2009, č. j. 44 Ca 96/2009 – 8, žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2009 postoupil Městskému soudu v Praze jakožto soudu místně příslušnému k jejímu projednání a rozhodnutí.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 19. 4. 2010, č. j. 9 Ca 387/2009 - 26, žádost žalobce a J. P., nar. X, o osvobození od soudních poplatků zamítl. Toto usnesení Nejvyšší správní soud ke kasační stížnosti žalobce rozsudkem ze dne 19. 1. 2011, č. j. 4 As 36/2010 – 53, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V odůvodnění Nejvyšší správní soud poukázal na skutečnost, že žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2009, č. j. 088250/2009/KUSK, podal pouze žalobce. Městský soud v Praze proto nemohl rozhodovat o žádosti o osvobození od soudních poplatků ve vztahu k žalobci a jeho otci, protože toliko žalobce byl účastníkem řízení. Nesprávný byl tedy rovněž závěr Městského soudu v Praze, že soudní poplatek ve výši 2000 Kč jsou povinni zaplatit oba, tedy žalobce i jeho otec.

Městský soud v Praze přípisem ze dne 30. 6. 2011, č. j. 9 Ca 387/2009 - 68, žalobce vyzval k tomu, aby ve lhůtě sedmi dnů zaplatil soudní poplatek z podané žaloby ve výši 2000 Kč, neboť se v daném případě nejedná o řízení ve věci náhrady škody způsobené při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím, rozhodnutím o vazbě nebo nesprávným úředním postupem, které je podle § 11 odst. 1 písm. g) zákona o soudních poplatcích osvobozeno od soudního poplatku. Současně jej poučil o tom, že podle § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Za tímto účelem soud zaslal žalobci formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků".

Městský soud v Praze poté usnesením ze dne 18. 8. 2011, č. j. 9 Ca 387/2009 - 71, žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků zamítl. V odůvodnění uvedl, že předmětné řízení je řízením o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., nikoliv řízením ve věci náhrady škody způsobené při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím, rozhodnutím o vazbě nebo nesprávným úředním postupem, které je podle § 11 odst. 1 písm. g) zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, osvobozeno od soudních poplatků. Ačkoliv byl žalobce řádně poučen o možnosti požádat o osvobození od soudního poplatku podle § 36 odst. 3 věty prvé s. ř. s., tj. z důvodu nepříznivých majetkových poměrů, neučinil tak. Žalobce nedoložil, že by neměl dostatek prostředků k úhradě soudního poplatku. Soud shledal, že jeho žádost o osvobození od soudního poplatku není důvodná.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel) kasační stížnost. V ní uvedl, že *„žaloba byla zaslána na Krajský soud v Praze dne 22.6.2009 s požadavkem o náhradě škody ve výši 20 000,- Kč. Opětovně prvotně Krajský soud v Praze, později nezákonně Městský soud v Praze za účelem manipulace a zamezení vymahatelnosti práva a spravedlnosti. Podjatost a nezákonnost rozhodnutí Městského soudu je naprosto zřejmá z toho, že ve věci rozhodoval ohledně „Sněholamů" a žalobci nevyhověl, z čehož jasně vyplývá, že žádosti o osvobození od soudních poplatků nebylo vyhověno, přesto že se jedná o zákonnou povinnost, řízení osvobodit od poplatku"*. Navrhoval, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Dne 4. 10. 2011 Městský soud v Praze předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti proti usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 9 Ca 387/2009 - 71, s tím, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel byl v řízení před Městským soudem v Praze zastoupen J. P., nar. X, na základě plné moci ze dne 22. 6. 2009. Vzhledem k tomu, že měl stěžovatel v řízení před Městským soudem v Praze zástupce, doručoval Městský soud v Praze usnesení v souladu s § 42 odst. 2 s. ř. s. pouze uvedenému zástupci. Nejvyšší správní soud konstatuje, že napadené usnesení Městského soudu v Praze bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 24. 8. 2011, kdy si zásilku v 10:30 hodin osobně převzal. Tyto údaje jsou obsažené na doručence založené v soudním spisu.

Napadené usnesení obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že kasační stížnost proti usnesení lze podat ve lhůtě dvou týdnů po jeho doručení, k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.* Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.* Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

Jak již bylo výše uvedeno, napadené usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno ve středu dne 24. 8. 2011. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet ve čtvrtek dne 25. 8. 2011 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve středu dne 7. 9. 2011 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 7. 9. 2011 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však bylo zjištěno, že kasační stížnost byla podána k doručení Městskému soudu v Praze na poště K. 4 pod č. RR X až dne 12. 9. 2011, tedy opožděně. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 8. 2011, č. j. 9 Ca 387/2009 - 71, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. října 2011

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu